

STARA TEOLOGIJA

TRAKTATI ISTRAŽIVAČA BIBLIJE

MIR KROZ KRISTOVO KRALJEVSTVO

"Kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dat će se puku svetaca Svevišnjega; njegovo će kraljevstvo biti vječno kraljevstvo, i sve će mu vlasti služiti i slušati ga."

- Daniel 7:27

Sisak, 2025.

SADRŽAJ

◆ Uvod	3
◆ U Novom zavjetu	3
◆ Nije od ovoga svijeta	5
◆ Nada učenika	5
◆ Rođeni od Duha	6
◆ "Ključevi" kraljevstva	7
◆ Ivan Krstitelj	8
◆ Podanici kraljevstva	9

KONTAKT

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
Kneza Branimira 18, 44010 Sisak, Hrvatska

Mobitel: 095 37 55 619

info@istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com
www.istrazivaciBiblijeuHrvatskoj.com

MIR KROZ KRISTOVO KRALJEVSTVO

Stranice povijesti umrljane su krvlju ratova. Sporovi među narodima gotovo su se uvijek rješavali na bojnopolju. Vidovnjaci i mudraci zamišljali su dan kada će ova nemilosrdna i besmislena praksa biti zaustavljena, a narodi na zemlji usvojiti razuman i pravedan način suživota. Biblijski proroci, pišući pod nadahnućem Božjeg Svetog Duha, pretkazali su takvo vrijeme, objašnjavajući da će ono nastupiti uspostavom svjetske vlade ili vlasti koja će po vlastitom nahođenju nametnuti ljudima svih naroda pravedne i pravične zakone, čijim bi se poštivanjem osigurao opći i trajni mir.

U biblijskim proročanstvima o ovom nadolazećem vremenu mira pod svjetskom vladom, daje se jamstvo da neće biti neuspjeha u božanskom planu jer će obećano kraljevstvo biti doslovna i moćna vlada, savršeno organizirana i snažno opremljena da izvrši svaku funkciju koja joj je dodijeljena u proročanstvima. To je Kristovo kraljevstvo; a Biblija otkriva da je Kristovo kraljevstvo stvarna vlada. O tom kraljevstvu, i Kristu, glavnom Vladaru u njemu, prorok je prorekao: "Povećanju njegove vlade i mira neće biti kraja." Iza. 9:6,7

Nadolazeća svjetska vlada, koja će biti Kristovo kraljevstvo, jedna je od istaknutih tema Biblije. Starozavjetni proroci sa zanosom su pretkazivali i opisivali ovu božanski opunomoćenu vladavinu. Jedno od prvih spominjanja dao je Jakov, koji je na smrtnoj postelji prorokovao: "Juda je lavić: od plijena, sine moj, ti se dižeš: sagnuo se, legao je kao lav i kao stari lav; tko će ga usuditi probuditi? Žezlo se neće odvojiti od Jude, niti zakonodavac od njegovih nogu, dok ne dođe Šilo; i k njemu će se narodi sabirati." Post. 49:9,10

Ovo proročanstvo izrečeno je dok su Jakov i njegova obitelj bili u Egiptu. U to je vrijeme u Egiptu ležeći lav bio kraljevski simbol vladavine i prava na vladanje. Stoga je proročanstvo koje Judu prikazuje kao "ležećeg lava" bio slikoviti način kazivanja da će iz ovog kraljevskog plemena Izraela proizaći Onaj kojeg je Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi obećao - "Sjeme" koje će biti Mesija i Kralj. Ovom Kra-

ljevskom Biću koje treba doći, Jakov je proročki dodijelio titulu "Šilo", što znači "mirotvorac". Njegovo proročanstvo da će se "sabiranje naroda" odnositi na Šila jednostavno je značilo da će ovaj Vladar, kojeg će poslati Jehova, kao Knez Mira donijeti mir narodima.

Izaija je prorekao rođenje i konačno uzdizanje na vlast ovog velikog Kralja, govoreći: "Jer dijete nam se rodilo, sina dobismo: i vlast će biti na njegovom ramenu: i ime će mu se zvati Divni, Savjetnik, Moćni Bog, Vječni Otac, Knez Mira." (Iza. 9:6) Kasnije se u svom proročanstvu Izaija osvrnuo na ovog nadolazećeg Vladara zemlje kao na Jehovinu "Mišicu", te je prorekao da će ova "sveta Mišica" biti razotkrivena u očima svih naroda, i da će "svi krajevi zemlje" vidjeti "spasenje Boga našega." Iza. 52:10

O univerzalnosti Mesijanskog kraljevstva David je napisao: "Svi će se krajevi svijeta opomenuti i obratiti Gospodinu: i sva će se plemena naroda pokloniti pred tobom. Jer kraljevstvo je Gospodinovo [Jehovino] i on je vladar među narodima." (Ps. 22:27,28) David je također napisao o Jehovinom kraljevstvu: "Sva će te djela tvoja slaviti, o Gospodine; i sveci će te tvoji blagoslivljati. Govorit će o slavi kraljevstva tvoga, i pričati o moći tvojoj; Da obznane sinovima ljudskim silna djela njegova, i slavno veličanstvo kraljevstva njegova. Tvoje je kraljevstvo vječno kraljevstvo, i tvoja vladavina traje kroz sve naraštaje." —Ps. 145:10-13

Daniel je, u proročanstvu koje se odnosilo na vladare nad raznim podjelama starog Rimskog Carstva, kako su bili okrunjeni u Europi prije Prvog svjetskog rata, napisao: "U dane tih kraljeva Bog nebeski podići će kraljevstvo, koje nikada neće biti uništeno: i to kraljevstvo neće biti ostavljeno drugom narodu, nego će razbiti u komade i uništiti sva ona kraljevstva, i ono će stajati do vijeka." - Dan. 2:44

U NOVOM ZAVJETU

Citirali smo samo nekoliko od mnogih obećanja zapisanih u Starom zavjetu koja se odnose na kraljevstvo, ili vladavinu, koje će u Božje pravo vrijeme vladati svijetom. Novi zavjet nastavlja s istom ohrabrujućom temom kraljevstva.

Anđeo koji je najavio Isusovo rođenje rekao je pastirima: "Ne bojte se, jer vam se danas u gradu Davidovu rodio Spasitelj, koji je Krist Gospodin." Odjednom je mnoštvo nebeske vojske zapjevalo: "Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima dobre volje." (Luka 2:10,11,14) Anđeo je također rekao da je ova najava rođenja Krista, obećanog Mesije, bila radosna vijest koja će konačno stići do "svih ljudi".

Novozavjetne reference na Mesiju, Kralja i kraljevstvo koje će on uspostaviti nisu isključivo proročanske prirode, jer one označavaju početak ispunjenja starozavjetnih proročanstava. Dok je, na primjer, Stari zavjet prorekao da će Kralj doći, anđeo je pastirima objavio da je on sada rođen. Ovaj prvi izraz Božje dobre volje prema ljudima, u ispunjenju njegovih obećanja, sada je postao stvarnost.

Ivan Krstitelj, posljednji od proroka, također je govorio o ispunjenom proročanstvu. Rekao je: "Kraljevsko Veličanstvo nebesa se približilo." (Matej 3:2, The Emphatic Diaglott) Prorok Daniel je prorekao da će Bog nebeski uspostaviti kraljevstvo. U kraljevstvu mora postojati kralj, a sada se Kraljevsko Veličanstvo, koje je Bog nebeski obećao, pojavilo u osobi Isusa Krista.

Isus je propovijedao: "Pokajte se: jer se približilo kraljevstvo nebesko." (Matej 4:17) Doslavniji prijevod ovog teksta sugerira, baš kao što je najavio i Ivan Krstitelj, da je Kralj u kraljevstvu koje je obećao Bog nebeski došao i da je "blizu", ili usred izraelskog naroda. Kada je Isus poslao svoje učenike u službu, njegova je zapovijed njima bila: "Idući, propovijedajte, govoreći: Približilo se kraljevstvo nebesko."-Matej 10:7

Izraelski je narod znao za Božja obećanja o kraljevstvu. To se posebno odnosilo na vjerske vođe nacije, farizeje i druge. Znali su da su mnogi smatrali Isusa obećanim Kraljem koji će vladati u tom kraljevstvu, i od njega su zahtijevali da kaže "kada će doći kraljevstvo Božje". Isus je odgovorio: "Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetno [rubni prijevod glasi 's vanjskim sjajem'] Niti će se reći: Evo ga ovdje! ili, Evo ga tamo! jer, gle, kraljevstvo je Božje unutar vas [na margini, 'među vama']." Luka 17:20,21

Farizeji su imali malo ili nimalo vjere u to da je Isusa poslao Bog Izraelov na svijet da uspos-

tavi Mesijansko kraljevstvo. Nisu mogli zamisliti da bi netko mogao ostvariti takav zadatak bez podrške ogromne vojske kojom bi mogao osvojiti Rimsko Carstvo i osloboditi izraelski narod iz ropstva pod cesarima. Isus je osjetio što im je bilo na umu, otuda i njegovo objašnjenje da se kraljevstvo u kojem će on biti Kralj neće uspostaviti na taj način. Ono neće doći, rekao je, s vanjskim pokazivanjem raskoši i slave kakvu je svijet navikao vidjeti kod vladara osvajača.

Znajući da farizeji sumnjaju da je on Jehovin obećani Kralj, Isus je dalje objasnio, prema ispravnom prijevodu grčkog teksta, da je Kraljevsko Veličanstvo nebesa bilo među njima, misleći, naravno, na sebe. Ovo je bila odvažna tvrdnja bačena ovim licemjernim vjerskim vođama, ali im je to bilo dobro svjedočanstvo, iako je malo tko od njih, ako itko, u to povjerovao.

Loš prijevod ovog teksta doveo je do velike zbrke oko toga što je zapravo kraljevstvo nebesko. Kako stoji u verziji kralja Jakova (King James Version), ono kaže: "Kraljevstvo je nebesko unutar vas." Oni koji ne vjeruju u Božja obećanja o uspostavi doslovne, svjetske vlade na zemlji, koja će donijeti mir i radost čovječanstvu, uhvatili su se ovog pogrešno prevedenog teksta kako bi pokušali dokazati da se biblijsko svjedočanstvo koje se odnosi na Božje kraljevstvo odnosi samo na zdravo pobožno stanje srca i uma koje stječu pojedinci kada se prepuste utjecaju Isusovih moralnih i etičkih učenja, kao što su ona sadržana u njegovoj propovijedi na gori. Prorečeno "povećanje" Kristovog kraljevstva, kažu oni, predstavljeno je u sve većem broju onih koji se na taj način prepuštaju Kristu i nastoje slušati njegove zapovijedi.

Nelogičnost ovakvog stajališta odmah je uočljiva kada uzmemo u obzir činjenicu da je dotična izjava bila upućena farizejima, ljudima koje je Isus više puta nazvao licemjerima, obješenim grobovima i djecom Đavla. Kako bi kraljevstvo Božje moglo biti u srcima takvih ljudi? No, kada shvatimo, kao što je već zabilježeno, da je Isus zapravo rekao da je Kralj u prorečenom kraljevstvu koje je obećao Bog nebeski, bio u sredini farizeja, misao je jasna i u skladu s općim svjedočanstvom Svetog pisma o toj temi.

Našim je ograničenim umovima, palim i ne-

savršenim kakvi jesu, naizgled teško povjerovati u ideju da će Stvoritelj ikada učiniti išta konkretno za svoja ljudska stvorenja. Ovaj nedostatak vjere kod takozvanog naroda Božjeg manifestirao se kroz sva doba. Oni su zamišljali da će se Božja obećanja ispuniti kroz ljudske napore; da su obećanja samo podrazumijevala da će Bog dati svoj pečat odobrenja onome što su njegovi ljudski sluge smatrali ispravnim, te su to u svom žaru nastojali ostvariti.

Budući da su Isusa pogubili njegovi neprijatelji, i prolazila su stoljeća bez ikakvog dokaza da on uspostavlja vidljivo i doslovno kraljevstvo iako je uskrsnuo iz mrtvih, bilo je lako i prirodno zaključiti da se biblijska obećanja o kraljevstvu odnose samo na ono što bi Isusovi sljedbenici mogli postići. Zbog ovog nedostatka vjere i razumijevanja razvile su se devijantne ideje. Velika se masa takozvanih kršćana naposljetku ujedinila s civilnim vlastima, te su svoju nesvetu uniju nazvali Kršćanstvom, ili Kristovim kraljevstvom. Milijuni drugih, osobito u ovim kasnijim godinama doba, prigrlili su ideju, kao što je zabilježeno, da je Kristovo kraljevstvo puki pravedni utjecaj ili sveti impuls u srcima kršćanskih vjernika.

NIJE OD OVOGA SVIJETA

Kada su Isusa njegovi neprijatelji izveli pred Pilata, optužba koju su iznijeli protiv njega bila je da tvrdi da je kralj. Takva bi ga tvrdnja, da je istinita, učinila krivim za veleizdaju protiv Rimskog Carstva. Isus je priznao da je došao na svijet da bude kralj, ali je objasnio: "Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta [grčki, kosmos, društveni poredak]: da je moje kraljevstvo od ovoga svijeta, onda bi se moji sluge borili da ne budem predan Židovima: ali sada moje kraljevstvo nije odavde." Ivan 18:36,37

Isusova izjava da njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta i da bi se, da jest, njegovi sluge borili, postavlja božansku osudu na sve vojne operacije koje se promiču i izvode u Kristovo ime i tvrde da su u svrhu promicanja interesa njegovog kraljevstva. Prema ovom pravilu djelovanja koje je izrazio Isus, svi takozvani sveti ratovi tijekom stoljeća uopće nisu bili sveti, već nesveti i neodobreni od Boga.

Osim toga, Isusovo objašnjenje da njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta znači da je ljudski koncept civilizacije nazvan "Kršćanstvom" (Christendom), što znači Kristovo kraljevstvo, bio pogrešan naziv i u stvarnosti falsifikat pravog Kristovog kraljevstva. Stoga su sve razne filozofije koje su lukavo primjenjivale biblijska obećanja o kraljevstvu na ovaj ili onaj devijantni ljudski napor za uspostavu boljeg svijeta bile u neskladu i u suprotnosti s božanskim planom za ispunjenje Božjih obećanja.

Nije bilo nijednog valjanog razloga da se iskreni i pobožni istraživači Biblije upuštaju u te ljudske filozofije ili da budu zavedeni njima, jer je Isus kristalno jasno dao do znanja da nitko ne bi trebao očekivati uspostavu njegovog kraljevstva tijekom sadašnjeg doba. Samo nekoliko dana prije nego što je Isus rekao Pilatu da njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta, on je ispričao usporedbu svojim učenicima koja je bila osmišljena da ih pouči istoj važnoj istini. Usporedba se odnosila na nekog plemića (slikajući Isusa) koji je otišao u daleku zemlju da primi kraljevstvo i da se vrati. Uvod u usporedbu objašnjava da ju je Isus ispričao jer su njegovi učenici mislili da će se njegovo kraljevstvo odmah pojaviti.-Luka 19:11,12

NADA UČENIKA

Isusovi su učenici bili potpuno uvjereni da je on Mesija, veliki Kralj, kojeg su prorekli starozavjetni proroci. Vjerovali su da je došao uspostaviti to obećano kraljevstvo, onu "vladu" koja će proširiti svoju sferu utjecaja dok ne obuhvati cijelu zemlju i donese mir i sreću cijelom čovječanstvu. Bili su u pravu u tom uvjerenju. Ali su očekivali da će Isus odmah uspostaviti ovu čudesnu i moćnu vladu. U tome su bili u krivu, kao što je otkrila usporedba o "nekome plemiću".

Ovo pogrešno stajalište od strane Isusovih učenika bilo je sasvim opravdano, jer ih je on naveo da povjeruju kako će biti istaknuto povezani s njim u njegovom kraljevstvu, a u njihovom ograničenom viđenju Božjeg plana to je podrazumijevalo da će se Kristovo kraljevstvo nužno morati uspostaviti za njihova prirodnog života. Kako bi se inače, rasuđivali su,

mogli nadati da će dijeliti s Isusom vladavinu u kraljevstvu? Kako bi se inače moglo ispuniti Isusovo obećanje: "Ne boj se, malo stado; jer je Očevo dobro zadovoljstvo da vam da kraljevstvo"—Luka 12:32

Apostoli su bili jako zabrinuti oko izgleda da budu povezani s Isusom u vladanju njegovim kraljevstvom, i vodili su mnoge rasprave o tome među sobom. Jakov i Ivan osobito su bili željni osigurati povlaštene položaje u kraljevstvu, pa su zamolili svoju majku da pita Isusa može li jedan od njih sjediti njemu zdesna, a drugi slijeva u njegovom kraljevstvu. Isus nije rekao da ne mogu i da neće biti s njim u njegovom kraljevstvu, jer im je dao razloga vjerovati da hoće. On je samo skrenuo pozornost na visoku cijenu koju će morati platiti da bi bili s njim. Upitao je: "Možete li piti čašu koju ću ja piti, i biti kršteni krštenjem kojim se ja krstim?" Njihov odgovor bio je: "Možemo." - Matej 20:20-22

Isus je odgovorio Jakovu i Ivanu govoreći: "Zaista ćete piti moju čašu, i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim: ali sjesti meni zdesna i slijeva, nije moje da dam, nego će se dati onima za koje je pripremio moj Otac." (stih 23) Tako, iako Isus ovim dvama ljubljenim apostolima nije obećao određeni položaj u svom kraljevstvu, objašnjavajući da nema ovlasti donositi takva imenovanja, ipak je potvrdio njihovo razumijevanje da će s njim dijeliti vlast u kraljevstvu ako dokažu svoju dostojnost pijući iz njegove "čaše" i pristajući na njegovo "krštenje".

Iako su potvrdili da su "sposobni" ili voljni ispuniti te zahtjeve, sumnjivo je jesu li u to vrijeme razumjeli što točno podrazumijeva ispijanje Isusove "čaše" i krštenje njegovim "krštenjem". Zapravo, kao što je naknadno otkriveno u Novom zavjetu, Isus je pozivao svoje učenike da pate i umru s njim. Da su to razumjeli, znali bi da nikako ne bi mogli biti s Isusom u slavi njegovog kraljevstva dok ne uskrsnu iz mrtvih, a znali su da to neće biti sve do kraja nadolazećeg doba. Ivan 11:24; Matej 13:39

Isusova "čaša" bila je čaša patnje i smrti, i on ju je vjerno ispio do gorkog taloga. Njegovo "krštenje" bilo je krštenje u smrt, kojemu je njegovo potapanje u vodi od strane Ivana Krstitelja bilo samo simbol. Pavao je napisao: "Ne zna-

te li, da svi mi koji smo kršteni u Isusa Krista, kršteni smo u njegovu smrt?" (Rim. 6:3) Ništa u Bibliji nije jasnije od činjenice da su Isusovi učenici u ovom dobu pozvani slijediti njegove korake samopožrtvovnosti sve do smrti. Uz ove uvjete učenja vezana su i obećanja da će oni koji im ostanu vjerni vladati s njim u njegovom kraljevstvu.

Pavao je napisao: "Istinita je riječ: Jer ako s njime umriješmo, s njime ćemo i živjeti: Ako s njim trpimo, s njime ćemo i kraljevati." (II. Tim. 2:11,12) I opet: "Ako pak djeca, onda i baštinci; baštinci Božji, a sunasljednici Kristovi; pod uvjetom da s njim trpimo, da se s njime i proslavimo." (Rim. 8:17) Nakon svog uskrsnuća, Isus je rekao: "Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što sam i ja pobijedio i sjeo sa svojim Ocem na njegovo prijestolje." (Otkr. 3:21) Isus je također rekao: "Budi vjeran do smrti, i dat ću ti krunu života." (Otkr. 2:10) A onda postoji to predivno obećanje ovim vjernicima da će iz smrti ustati u "prvom uskrsnuću" kako bi "živjeli i kraljevali s Kristom tisuću godina."-Otkr. 20:4,6

ROĐENI OD DUHA

U Ivanu 3:1-13 rečeno nam je o Nikodemu, vladaru u Izraelu, i njegovom noćnom posjetu Isusu kako bi naučio više o njegovim učenjima. Isus je objasnio Nikodemu da se čovjek treba ponovno roditi da bi ušao u kraljevstvo Božje. To se Nikodemu učinilo vrlo čudnim, pa je upitao kako je to moguće. Isus se nije odnosio na prirodno rođenje, nego na rođenje od Duha. Objasnio je tom vladaru u Izraelu da su oni koji su rođeni od Duha poput vjetra; to jest, snažni, ali nevidljivi.

Nikodem, naravno, nije u potpunosti shvatio što je Isus mislio, ali u svjetlu kasnijih Isusovih i apostolskih učenja sada možemo jasno vidjeti da će oni koji dijele vladavinu kraljevstvom s njim morati prvo proći kroz promjenu naravi, baš kao što je i on. Isus je dao svoje tijelo, svoju ljudskost, za život svijeta. (Ivan 6:51) Upravo je ta žrtva njegovog ljudskog života osigurala otкупljenje za ljudski svijet, i svima će osigurati priliku da povrate život tijekom vremena Kristovog kraljevstva. (Heb. 2:9; I. Tim. 2:3-6) I, na-

kon što je usmrćen u tijelu, Isus je uskrsnuo iz mrtvih kao slavno božansko biće, kojemu je dana sva vlast na nebu i na zemlji. Heb. 1:1-4; Matej 28:18

Oni koji pate i umiru s Isusom, i koji su u uskrsnuću uzvišeni da žive i kraljuju s njim, također će doživjeti promjenu prirode iz ljudske u božansku. Petar je napisao da su nam dana izvanredno velika i dragocjena obećanja "da po njima postanete zajedničari božanske naravi." (II. Pet. 1:4) Petar je također napisao o kršćanima da nas je Nebeski Otac "uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih nanovo rodio (začeo) za živu nadu, za baštinu neraspadljivu, i neokaljanu, i koja ne vene, sačuvanu na nebu za vas [na margini, za nas]." I. Pet. 1:3,4

Upravo su ovakva obećanja, koja su bila pogrešno shvaćena, dovela do pogrešnog vjerovanja da će svi koji su spašeni preko Isusa Krista provesti vječnost na nebu. Ali to uopće nije bila misao. Ova nebeska obećanja odnose se samo na one sljedbenike koji idu Isusovim stopama; one koji se odriču sebe, uzimaju svoj križ i slijede ga u žrtvenu smrt. (Matej 16:24) Nisu oni pozvani na takvu žrtvu kako bi postigli spasenje, nego da se pokažu dostojnima života i vladanja s Kristom u tom slavnom obećanom kraljevstvu: kraljevstvu koje će uspostaviti mir na zemlji i osigurati zdravlje, radost i vječni život za sve koji slušaju njegove pravedne zakone.

Ovo uzvišenje u nebesku slavu je ono na što je Isus mislio pod pojmom "rođeni od Duha". (Ivan 3:5,6) Dok je svaki istinski Učiteljev sljedbenik, u ovom životu, začeo za ovu nebesku nadu, tek nakon uskrsnuća dolazi do duhovnog rođenja. To je u skladu s Isusovim objašnjenjem da su oni koji su rođeni od Duha, baš kao vjetar, nevidljivi ljudskim očima i moćni. Zajedno s Isusom, ova klasa, pozvana iz svijeta i pokazana vjernom tijekom sadašnjeg doba, sačinjavat će duhovnu fazu Mesijanskog kraljevstva. U prisposobi o pšenici i kukolju, Isus govori o njima kao o "djeci kraljevstva", i objašnjava da će "zasjati kao sunce u kraljevstvu Oca svoga." - Matej 13:25-30,36-43

"KLJUČEVI" KRALJEVSTVA

Poziv da slijedimo Isusove stope i tako se kvalificiramo za sunasljedništvo u njegovom kraljevstvu upućen je putem Evanđelja: dobre vijesti o otkupljenju po Isusu i prilici za život koja će doprijeti do ljudi posredstvom njegovog kraljevstva. Isus je objasnio da samo odricanjem sebe svatko može postati njegov učenik. (Matej 16:24) No uski put žrtve zapravo nije bio otvoren sve do Pedesetnice, što je bilo nakon Isusove smrti i uskrsnuća.

Isus je obećao Petru da će mu dati "ključeve" kraljevstva nebeskog; tako je Petar taj koji je, na dan Pedesetnice, proglasio radosnu vijest i službeno otvorio vrata u kraljevstvo. (Matej 16:19) To je bilo u ime židovskih vjernika. Kasnije je također Petar bio taj koji je prvi proglasio Evanđelje o kraljevstvu poganima. Bilo je to u domu Kornelija, prvog obraćenika iz redova pogana. Tako je Petar upotrijebio ključeve kraljevstva.

To nije značilo da je kraljevstvo uspostavljeno na Pedesetnicu, kao što mnogi pogrešno vjeruju. To jednostavno znači da je počeo odabir onih koji će vladati s Isusom u kraljevstvu. Ključevi kraljevstva nebeskog koje je upotrijebio Petar bili su ključevi mogućnosti za vladanje u kraljevstvu kao Kristovi sunasljednici. Put do ove visoke pozicije u kraljevstvu je težak. Pavao je rekao da se u kraljevstvo može ući kroz "mnoge nevolje". -Djela 14:22

Oni koji su od Boga pozvani na ovu uzvišenu poziciju u kraljevstvu, po pravilu nisu ni veliki, ni moćni, ni plemeniti ovoga svijeta, iako nema diskriminacije protiv njih. Stvar je samo u tome da im se s njihovih trenutnih pozicija časti i moći uvjeti "uskog puta" čine preskupima. Jakov je napisao: "Nije li Bog izabrao siromahe ovoga svijeta bogate vjerom, i baštinike kraljevstva, koje je obećao onima koji ga ljube?" (Jakov 2:5) Ali bez obzira jesu li bogati ili siromašni, mali ili veliki prema standardima ovoga svijeta, Isus je podučavao da svi moraju postati kao "mala djeca"-ponizni, nevini, dječji da bi ušli u kraljevstvo. "Takvih je," rekao je, "kraljevstvo nebesko." (Matej 18:3; Marko 10:14,15) Isus time nije mislio reći da će kraljevstvo biti sačinjeno od beba.

IVAN KRSTITELJ

Isus je rekao: "Među onima koji su rođeni od žena nije ustao veći od Ivana Krstitelja: unatoč tome, tko je najmanji u kraljevstvu nebeskom, veći je od njega." (Matej 11:11) Kad bi ulazak u kraljevstvo nebesko bio, kao što to uči tradicionalna teologija, sredstvo za bijeg od paklene vatre, kako bi ova Isusova izjava doista bila čudna. Ali hvala Bogu za bolje razumijevanje kraljevstva od ovoga. Ovdje, kao i u mnogim drugim primjerima, Isus rabi izraz, "kraljevstvo nebesko", da označi duhovnu ili nebesku fazu te slavne obećane vlade koja će konačno vladati nad svim narodima i blagoslivljati ih; a Ivan Krstitelj neće imati udjela u toj fazi kraljevstva.

"Zakon i proroci bili su do Ivana:" rekao je Isus, "od tog vremena propovijeda se kraljevstvo Božje." (Luka 16:16) U vezi sa Zakonom danim na gori Sinaj, te ponuđenim nagradama za poslušnost tom Zakonu, Gospodin je rekao izraelskom narodu: "Ako doista budete slušali moj glas i držali moj savez, bit ćete mi kraljevstvo svećenika i sveti narod." (Izl. 19:5,6) Narod u cjelini nije se kvalificirao za tu obećanu poziciju kao kraljevstvo svećenika. No proroci i drugi vjernici, kao pojedinci, jesu se kvalificirali. Doista, drevni patrijarsi, iako nisu bili pod pisanim Zakonom, bili su vjerni zapovijedima koje je on proklamirao, i Bog će ispuniti svoje obećanje prema njima.

Svi ovi "drevni velikani" odano su služili Bogu jer su vjerovali u obećanja Mesijanskog kraljevstva. Bog im nije nudio nebesku nadu. Njihovo je očekivanje bilo da će biti vraćeni u život kao ljudi na zemlji. Pavao navodi mnoge od njih u 11. poglavlju Poslanice Hebrejima, govori o njihovoj patnji radi pravednosti i objašnjava da su podnijeli sve te umrli vjerujući da će imati "bolje uskrsnuće". (Heb. 11:35,39,40) To bolje uskrsnuće bit će u ljudsko savršenstvo te na položaj učitelja i vođa među ljudi.

Isus je poručio narodu svoga vremena: "Tamo će biti plač i škrgut zubi, kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke [uključujući i Ivana Krstitelja, posljednjeg od proroka], u kraljevstvu Božjem, a vi sami izbačeni. I doći će oni s istoka i zapada, sa sjevera i juga, i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem." Matejev izvještaj

kaže da će sjesti za stol s "Abrahamom, Izakom i Jakovom." Matej također identificira te "izbačene" kao "djecu kraljevstva." - Luka 13:28,29; Matej 8:11,12

Ta "djeca kraljevstva", oni koji bi se vjerošću Zakonu mogli kvalificirati da budu "kraljevstvo svećenika", kad budu uskrsnuli iz mrtvih, bit će jako razočarani kada otkriju da oni ne zauzimaju tu časnu poziciju. Njihovo se razočaranje opisuje izrazom, "plač i škrgut zubi." No Isus objašnjava tko će zauzeti tu poziciju. Bit će to drevni velikani, "Abraham i Izak i Jakov i svi proroci." Ljudi će im se obratiti u smislu priznavanja njih kao predstavnika Mesijanskog kraljevstva, koje će tada upravljati zemaljskim poslovima.

Ovo će, dakle, biti zemaljska faza Kristovog kraljevstva. U Psalmu 45:16 nam je rečeno da će oni biti postavljeni za "kneževe po svoj zemlji." Iako Ivan Krstitelj neće biti s Isusom u nebeskoj fazi kraljevstva, on će biti jedan od tih zemaljskih "kneževa" koji će predstavljati nebeske vladare-Krista i one koji su vjerno patili i umrli slijedeći njegove stope samopožrtvovnosti.

Tako će se dovršiti organizacijski aranžmani Kristovog kraljevstva. Njegovo osoblje, kako u nebeskoj tako i u zemaljskoj fazi, bit će pret hodno isprobano, obučeno, i uskrsnuto iz mrtvih da zauzme svoje položaje kao vladara i učitelja u tom kraljevstvu. Isus je prvi koji je uskrsnuo iz mrtvih i tijekom sadašnjeg je doba nadgledao pozivanje i obuku svojih sunasljednika. Služio je kao njihov Zagovornik pred prijestoljem nebeske milosti. Bio je njihov Dobri Pastir, njihov Savjetnik i Vodič. Bio je njihov Gospodar i Učitelj, njihova Glava.

Kad djelo pozivanja i obuke njegovih sunasljednika bude dovršeno, kad uskrsnu iz mrtvih te budu uzvišeni u božansku prirodu, tada će doći ono "bolje uskrsnuće" njihovih ljudskih predstavnika, "kneževa", pa će tako skladno i veličanstveno te dvije faze dugo obećanog kraljevstva zajedno početi funkcionirati.

Tamo će se naći i "veliko mnoštvo" duhovnih "slugu" u kraljevstvu. Rečeno nam je da će oni biti "pred" prijestoljem, a ne "na" prijestolju; ne vladari u kraljevstvu. Iako Sveto pismo ne navodi konkretno kako će oni služiti, čini se da će

biti posrednici između nebeske i zemaljske faze kraljevstva. Ovo je "veliko mnoštvo" opisano u Otkrivenju 7:9,10,13-17.

Kakvo će to potpuno i savršeno organizirano "kraljevstvo" ili vlada biti! U Miheju 4:1-4 simbolično je opisano kao "gora Doma Gospodnjega." Gora je simbol kraljevstva, a dom je Božja vladajuća obitelj ili vladarski dom. U ovom su proročanstvu dvije faze kraljevstva simbolizirane kao "Sion", duhovna faza, i "Jeruzalem", zemaljska faza. Proročanstvo navodi da će u "posljednjim danima" "gora Doma Gospodnjega biti postavljena na vrh gora, i narodi će k njoj hrliti."

"I mnogi će narodi doći", kaže slično proročanstvo zapisano u Izaiji 2:2,3, "Svi će narodi k njoj teći, i mnogi će narodi poći i reći: Dođite, i popnimo se na goru Gospodnju, u dom Boga Jakovljeva; i on će nas učiti svojim putovima, a mi ćemo hoditi njegovim stazama: jer će sa Siona [Krista i njegovih sljedbenika] proizaći zakon, i riječ Gospodnja iz Jeruzalema [od drevnih velikana]."

Mihej 4:3 nastavlja: "On," Gospodin, veliki Kralj i Sudac, "će suditi među mnogim narodima, i prekoriti snažne narode izdaleka." Iz ovoga je očito da će Kristovo kraljevstvo provoditi snažnu kontrolu nad poslovima ljudi, čak i do "prekoravanja" jakih naroda koji se isprva ne poklone njegovoj pravednoj vladavini. Nemoć je ovakva proročanstva uskladiti s pogrešnom teorijom da je kraljevstvo Božje samo pravedni duh u srcima pojedinaca.

Kao rezultat učenja Gospodnjih putova pod vlašću Kristovog kraljevstva, te po potrebi "prekoravanja" ili discipliniranja tijekom tog procesa, narodi će, nastavlja prorok, "prekovati svoje mačeve u plugove, i svoja koplja u srpove: narod neće dizati mač na narod, niti će se više učiti ratu. Nego će svatko sjediti pod svojom lozom i pod svojom smokvom; i nitko ih neće plašiti: jer su usta Gospodina nad vojskama to izrekla." Mihej 4:4

PODANICI KRALJEVSTVA

Osim činjenice da Kristovo kraljevstvo ima i duhovnu i zemaljsku fazu, ono također ima i vladare i one kojima se vlada - podanike. Važno

je pri proučavanju Biblije uočiti ovu razliku. Kada je Isus obećao svojim učenicima da će biti s njim u njegovom kraljevstvu, to se odnosilo na onaj vladajući aspekt kraljevstva; da će oni biti "kraljevi i svećenici" u kraljevstvu s njim. (Otkr. 5:10; 20:4,6) Lopov na križu zamolio je Isusa da ga se sjeti u svom kraljevstvu, a Isus je odgovorio: "Zaista ti kažem danas, bit ćeš sa mnom u raj," [postavljanje zarezeta netočno je u verziji kralja Jakova]. (Luka 23:43) Ovo je bilo obećanje lopovu da će moći biti jedan od podanika kraljevstva.

Razlog zašto je Isus ovdje upotrijebio riječ Raj je taj što će njegovo kraljevstvo obnoviti rajске uvjete diljem cijele zemlje. Naši su prvi roditelji prekršili Božji zakon i protjerani su iz Raja, ali Božju volju ili zakon ponovno će uspostaviti kraljevstvo, a Raj će biti obnovljen. Cijela će zemlja postati poput rajskog vrta, ispunjena obnovljenom i usavršenom ljudskom rasom. Oni će biti podanici kraljevstva. I kakvi će to sretni podanici biti!

Koristeći "goru" opet kao simbol kraljevstva, prorok Izaija napisao je da će na ovoj gori Gospodin "zauvijek progutati smrt; i Gospodin Bog će obrisati suze sa svih lica." (Iza. 25:6-9) Oni koji su umrli probudit će se iz smrti i dobit će priliku uživati u životvornim blagoslovima kraljevstva. U to nas uvjerava apostol Pavao u svom prvom pismu crkvi u Korintu, 15. poglavlje - onom predivnom poglavlju o uskrsnuću mrtvih. Prvo opisuje uskrsnuće onih koji će živjeti i vladati s Kristom, objašnjavajući da će ovi biti uzvišeni u besmrtnost. U nastavku kaže: "Tada će se ispuniti napisana riječ: 'Pobjeda proguta smrt. O smrti, gdje ti je žalac! O grobe, gdje ti je pobjeda?'" -stihovi 54,55

To će biti uključeno u rad kraljevstva. Pavao objašnjava da će Krist vladati dok ne stavi sve neprijatelje "pod svoje noge", te da je "posljednji neprijatelj koji će biti uništen smrt." (stihovi 25,26) U ovom slavnom djelu kraljevstva Isusovi će sljedbenici imati udjela, jer je to ono kraljevstvo koje će, prema našem tekstu, "biti dano puku svetaca Svevišnjega." (Dan. 7:27) To je ujedno kraljevstvo prorečeno u Otkrivenju 11:15, gdje čitamo: "Kraljevstva ovoga svijeta postala su kraljevstva našega Gospodina i njegova Krista; i on će vladati u vijekove vjekova."

Iako su potrošene tisuće godina u pripremi za to kraljevstvo, kada konačno dođe vrijeme za njegovo uspostavljanje, ono ostvaruje sve što je Bog obećao. Vlast kraljevstva se po prvi put manifestira svijetu u vrijeme velike "nevolje, kakve nije bilo otkako je naroda", uništavajući "kraljevstva ovoga svijeta." (Dan. 12:1; Matej 24:3,21,22; Otkr. 2:26,27) Međutim, osim ovoga, kako to Otkrivenje 11:18 otkriva, njegovo uspostavljanje označit će vrijeme za uskrsnuće mrtvih, kada će se "sveci" ovoga doba uzvisiti da vladaju s Kristom tisuću godina u duhovnoj fazi kraljevstva i kada će drevni proroci postati "kneževi po svoj zemlji."

Tada će također cijeli svijet biti prosvijetljen,

i svi će, mali i veliki, naučiti štovati Gospodina. Oni koji se nastave namjerno protiviti Bogu i pravednosti, opisani u ovom proročanstvu kao oni koji "uništavaju zemlju," i sami će biti "istrijebjeni iz naroda." Djela 3:23

Tada će rad kraljevstva biti dovršen, i Bog, Stvoritelj neba i zemlje, bit će, kako je Pavao prorekao, "sve u svima." (I. Kor. 15:24-28) Tako će, posredstvom kraljevstva, biti ostvareno potpuno ispunjenje molitve svakog kršćanina: "Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji." (Matej 6:10) Nijedna molitva koja je ikad bila izrečena neće imati cjelovitiji i slavniji odgovor!

NEKA DOĐE KRALJEVSTVO TVOJE

Razmatra proročanstva koja označavaju događaje povezane s "vremenom svršetka" i uspostavom Milenijskog Kraljevstva.

Više informacija i besplatan PDF na:

[istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com/blog/knige/
neka-dode-kraljevstvo-tvoje/pdf/](http://istrazivacibiblijeuhrvatskoj.com/blog/knige/neka-dode-kraljevstvo-tvoje/pdf/)

draw=brochureyellow

Nazovite nas za BESPLATAN primjerak poštom!

Mobitel: 095 37 55 619

UDRUŽENI ISTRAŽIVAČI BIBLIJE
Kneza Branimira 18, 44010 Sisak, Hrvatska